

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz deželnega zbora štajerskega.

Iz Gradca 10. novembra. [Izv. dop.]

Volitev deželnega odbora dala je slovenskim poslancem povod sklepati o svojem daljnem postopanju in razmotravati razmere slovenskih zastopnikov proti konservativnim poslancem na jedni in liberalnim poslancem na drugi strani.

Ko je bila pred 6 leti volitev deželnega odbora, bilo je razmerje poslancev v kmetske skupini to-le:

Slovenskih poslancev je bilo 8, konservativnih 11, udov nemškega „Bauerbunda“ 4. Poslednji ponudili so takrat slovenskim poslancem, da volijo slovenskega poslanca za odbornika, češ, da so njim težnje naših poslancev bližje, nego nemških konservativcev. Slovenski poslanec bil bi izvoljen torej z 12 proti 11 glasom v odbor. Slovenski poslanci pa neso hoteli vsprejeti te ponudbe in se oddaljiti od svojih nemških konservativnih drugov, ampak dogovorili so se s temi tako, da se naj za takrat izvoli jeden konservativec (Karl) za odbornika, Slovenec pa za njegovega namestnika. V bodočej dobi l. 1890-1896 bi se pa naj izvolil Slovenec za odbornika, konservativec pa za njegovega namestnika.

Vsled tega dogovora bil je za odbornika izvoljen konservativec Karl, za njegovega namestnika pa Slovenec g. Jermann.

Letos prišla bi torej vrsta na Slovenca. Nemški konservativci pa so rekli, da sedaj prejšnji dogovor ne velja, ker so se razmere spremenile. Kajti sedaj imajo konservativci v kmetske skupini 12 glasov, torej sami večino. Zato se oni z dogovorom, sklenenim pred 6 leti ne čutijo vezanih, ker hočejo imeti sami svojega zastopnika v deželnem odboru (Karlona), pač pa hočejo Slovence prepustiti namestniku.

Slovenski poslanci tega zofističnega razlaganja dogovora sicer neso mogli odobravati, ali razvideli so, da se v tem vprašanju s konservativci ne more paktirati.

Klub slovenskih poslancev sklenil je torej, obrniti se na liberalno večino deželnega zbora z zahtevo, da naj ona izmeji 3 poslancev, ki jih voli cela zbornica, kandiduje jednega odbornika, z ozi-

rom na to, da osem slovenskih poslancev zastopa v štajerskem deželnem zboru de facto dobro tretjino prebivalstva cele štajerske dežele.

Liberalna večina odgovorila je, da tej zahtevi ne more t. j. neče ustreči.

Vsled teh razmer nastalo je za slovenske poslance vprašanje, ali naj še ostanejo znanprej v dež. zboru, čegar večina povsod brezobzirno in sovražno proti slovenskemu narodu postopa. Po živahnih debatah in dolgem posvetovanju v klubu slov. poslancev odklonil se je dne 5. novembra s 4 proti 4 glasom predlog, naj slovenski poslanci obrnejo hrbet štajerski deželni hiši, za kar so se že izrekli odlični narodnjaki in volilci, češ, da za to pravi čas še ni prišel. —

Klub slov. poslancev sklenil je na to, da se klubu nemških konservativcev odgovori, da noben slovenskih poslancev ni voljan, da bi prevzel mesto odbornikovega namestnika da pa bodo slov. poslanci vendar dali g. Karlonu pri volitvi odbornika glas. Pri vseh ostalih odbornikih in namestnikih bodejo pa slovenski poslanci oddajali prazne listke.

Po tem sklepu se je tudi pri volitvi deželnega odbora dne 6. t. m. postopalo. —

Če se je torej pokazal razkol mej Slovenci in nemškimi konservativci, to ni krivda slovenskih poslancev. Pokazuje se pač že tudi v deželnem zboru štajerskem, da se konservativna načela že tudi pri nemških konservativcih umikajo narodnim, kar njim nikakor ne uštevamo v zlo; pač pa konstatujemo, da gredo konservativci z liberalci čez drn in strn in se postavljajo v protivje s slovenskimi poslanci celo v vprašanjih, v katerih bi jim tega nikakor treba ne bilo.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja, dne 11. novembra leta 1890.)

Ob 1/2 11 odpre dež. glavar dr. Poklukar sejo potrjujoč sklepčnost. Zapisnik zadnje seje se prečita in odobri. Novo došle prošnje in poročila dež. odbora (pril. 55. 57.) izroče se dotičnim odsekom.

Posl. Pfeifer utemeljuje svoj predlog o načrtu zakona o zemljiško-knjižnem upisu na podstavi zasebnih listin v malo stnih zemljiško-knjižnih stvarih.

v kateri se stotisoč avtomatov giblje po volji jednega človeka. Možno je, da taka vojska doseže večjih uspehov za človeštvo, ali cena je previsoka; biti član take armade, ni dostojna naloga človeškega življenja. Kakor zaničujem človeka, ki ne brani mej svoje individualnosti, ki brez premisleka žrtvuje posebnosti svoje osebe uplivom okoliščin, tako zaničujem narod, ki nema narodnega ponosa.“

O tem razsežnem govoru oživele so tudi poteze mojega gostitelja nenavadno: lice se je nalahno zardelo, s čela izginile so brazdice in mrak, oči so vzplamtele pod ponosnimi obrvmi.

Nesem se mogel vzdržati, da bi zasmehljivo ne vprašal: „Čemu pa ste s temi nazori odpotovali v tujino?“

Mož ni odgovoril. Najedenkrat je ugasnil plamen njegovih očí, blede obraz mu je klonil na prsi in iz njih se je izvil globok vzdih. Trenotek smo vsi molčali.

Bilo mi je zdaj samo na tem, da bi našel vzrok za drug poset. Našel sem ga.

Stopivši h kostnu za knjige vzel sem iz njega slučajno Burusa. Iz tega se je razvil kratek razgovor o lirskih pesnikih in končal z željo krasne gostiteljice, da bi rada čitala Lamartinea. Slučajno

Ker vlada ni mogla prodreti z zakonom o posilnem legalizovanju, ga je po ovinkih zemljiško-knjižnega zakona urinila ozir. utihotopila v § 31. Vednim prošnjam za odstranitev tega §. se je vlada vendar letos udala, da je privodila nekatere olajšave pri uknjižbi malostnih stvari, ki ne presegajo svote 100 gld. (Drž. zakon dne 5. junija 1890.) Te olajšave tudi mi lahko uvedemo v naši deželi, če dež. zbor izreče, katere stvari so malostne v smislu in mejah drž. zak. de 5. junija 1890. Z ozirom na bagatelno postavo, na postavo o plačilnem povelji, na sumarno postopanje proglasimo mi v naši deželi lahko tiste stvari, ki jih navaja že prej omenjeni drž. zakon (100 gld. vrednosti). Drugi dež. zbori so se že tudi izrekli za olajšave, ki jih dovoljuje drž. zakon. Predlaga, da se načrt postave izroči upr. odseku v pretres, kar se potrdi.

Poslanec Svetec utemeljuje svoj samostalen predlog zadevajoč napravo nadsodišča in napravo pravne akademije oziroma juridične fakultete v Ljubljani. V izborni sestavljenem govoru poudarja, kake krivice se gode slovenskemu narodu na Koroškem in Štajerskem in na Primorskem, kjer prevladuje nemški in laški element. Zahteva, da se pravica vsakemu narodu deli v njegovem jeziku, je tako naravna, da se je le čuditi, da v Avstriji, ki se ponaša, da je ustavna država, še ni izvršena. Kaj pa je temu krivo? Le slaba volja vlade in pomankanje eneržije, da se izvrše osnovne postave, katere obstoje že nad 20 let, a se neso še izvršile, akoravno so potrjene od cesarja. Imajo li ministri kak vzrok za tako postopanje? Prav nobenega, mora se odgovoriti. Niti izvrševalne postave ni potreba. Osnovna postava mora kot taka prešinjati ustavno življenje, ona že po izreku starih rimskih juristov „lex posterior derogat anteriori“ presega vse prejšnje odredbe in jih razveljavlja. Nemci in Lahi imajo toliko predsodkov do Slovanov, da niti pravični ne mogo biti, treba je stvar izročiti slovenskim rokam, ki razumejo narod. Zato naj se v prvi vrsti ustanovi juridična fakulteta ali pravna akademija v Ljubljani, dalje pa nadsodišče za Slovence. Zdaj prevladuje v Gradci Nemci, v Trstu pa Italijani, Slovenci so povsod v manjšini. Ne skrbi se za slovenski juridični naraščaj, da bi se mogla

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

II.

(Dalje.)

Ljubezniva gostiteljica mi je ponudila preprost, neprevlečen stol, mladi mož pa je prinesel iz sosednje sobice steklenico vina in postavivši jo na mizo prerušil dozdanji molk z besedami: „Naš melničar! Pijmo na blagor daljne domovine!“

Gotovo je ostalo domoljubno ganenje, kakeršno sem hotel o ti napitnici pokazati, ponesrečen poskus, kajti moj vis à-vis mi je pogledal bistro v oči, zmajal z ramenoma in govoril z resnim glasom: „Večina zdanjih mislečih ljudi je do dna duše prepričana, da bi bil velik napredek in sreča za človeštvo, ako bi zginile vse posebnosti, ki dele narod od naroda, deželo od dežele, da bi se splinile te raznobarvne čete v jeden svetski tabor, v katerem ne bi vladal drug prospeh, kakor prospeh človeštva. Toda moji nazori, gospod, so nasprotni. Meni bolj ugaja pestra guerilla, nego ogromna vojska,

sem imel zvezek njegovih pesmij v potni torbi. Seveda sem se ponudil, da ga jutri svojeručno prinesem.

Tako sem se ustanovil v švicarski Abderi.

Zarana napotil sem se z Lamartineom pod pazduho k bivališču zanimivih rojakov.

Našel sem pred njim divno vrtnarico v najpridnejšem delu. Imajoč kodre razvezane, slamniček po načinu idilskih pastiric na hrbet spuščen, kretala se je gibčno mej cveticami stoječimi v polnem krasu jutranjem.

Obstal sem za hip pri vrticah, da bi neopazovan motril dražest te slike, kjer sta bili v najlepšem razmerju združeni pomlad prirode in pomlad življenja. Bog ve, zdelo se mi je, da leži na laseh, na cvetji slamnikovem, dà, na vsi sloki, sveži postavi bliščeča rosa, kakor na cveticah okrog nje. Tiho je pela vesel napev neke češke pesmi.

Najedenkrat je umolknila. Zagledala me je namreč mej vrtnimi vrati. Nehoté pogladila si je z dlanimi kodraste lase na sencih, poravnala tu in tam čipke in gube svoje obleke in mi šla z lahno rdečico nasproti.

Nekako v zadregi odgovorila je na moj uljudni pozdrav in zagledavši knjigo pod mojo pazduho

zvrševati ravnopravnost. Naša dolžnost je, priganjati vlado, da stori svojo dolžnost. Taaffejeva vlada podarja, da ona hoče spravo mej narodi. Je pa li sprava mogoča brez pravice? Jeden naj ima vse, drugemu pa se je boriti za najprimitivnejše pravice. Čudno je, da se govori o spravi, ko vendar dejanja kažejo, da se dela ravno nasprotno. Govorilo se je nedavno, da dobivamo toliko koncesij, da jih že komaj prenašamo. A o koncesijah tu ne gre nika- kor govoriti, mi zahtevamo le svoje pravice, kar se nam daje, so le drobtinice. Ugovarja dalje očit- njem od nasprotni strani gledé našega jezika. Ako primerjamo nemški jezik iz časa Marije Tere- zije z našim sedanjim slovenskim jezikom, ki se prav lepo razvija, moramo reči, da je naš slovenski jezik upravo klasičen proti nemškemu iz ome- njene dobe. Tak jezik, ki se je tako lepo raz- vil, je vreden, da stopi na mesto, katero mu gre. Imamo hvala Bogu tudi uradnikov, kateri spoštujejo postave, kateri jih izvršujejo tako, kakor treba. Na take može sme narod in država biti ponosna. Na- sprotniki naši obsipljejo nas pri vsakej priliki z denuncijacijami. Počastil nas je nedavno v novi „Pressi“ nek prijatelj celo z uvodnim člankom, ki kar mrgoli taci denuncijacij. Naj na kratko odgo- vorim. Očita se nam panslavizem. Definicija se nam ne da. Ali je verjetno, da bi se vsi Slovani zdru- žili v jedno samo državo? Saj še avstrijski Slovani se ne moremo sporazumeti o skupnem programu. Panslavizem, kakor ga slikajo naši nasprotniki, je le strah za politične otroke. Da bi hoteli osnovati veliko južno-slovansko kraljestvo se pravi dalje. Rad bi vprašal člankarja, če bi ga poznal, naj pove re- cept, po katerem bi to proti volji Avstrije ustvarili. In če bi ga za ušesa potegnil, ne vedel bi ga povedati, rudečica bi ga morala oblitati, da take laži trosi po svetu. A Avstrija sama mo- rala bi v lastnem državnem interesu skrbeti, da osnuje močno jugoslovansko skupino, katera bi jej bila trden jez in bran. Mogoče, da pride čas, ko bodo to uvideli avstrijski državniki. Očita se nam dalje rusizem. Peterburg in Moskva sta daleč, tja gravitirati je nam pač predalet, take reči natvezati je abotno. Veliko bliže pa je Berlin. Od tam veje neka sapa, ki je jako nevarna. Če tudi hočem priznati, da nemška vlada tega gibanja ne podpira, delajo časniki in razni drugi faktorji, da je ta Berlinska sapa postala jako čutna. Ona napihuje naše Nemce tako, da postajajo od dne do dne nestrpljiveji (dokaz temu Celje, Opava, Ko- roško). Nemci demonstrujejo v velikonemškem duhu, naša dinastija jim je le zdej. Denuncijacije nasprotnikov naših so organizovane, one vodijo celo v kabinetno pisarno cesarjevo, kakor smo to videli pred par leti, a gleda naj se tudi na nemške demonstracije, ki so mnogo nevarnejše. Slovani bili so vedno državi zvesti in neso nikdar delali proti njej. To naj bi se uvaževalo in potem naj bi se razsojevale denuncijacije naših nasprotnikov. Pravi avstrijski elementi pa naj se obranijo in okrepčajo, to je v interesu države same. Avstrija bode nam za to hvaležna. Nadeja se, da predlog najde pod- poro od vse² zbornice in predlaga, da se izroči upravnemu odseku v pretres, kar se vsprejme.

(Dalje prih.)

Razdelitev deželnih šolskih svetov v Celovci in v Gradci.

Pod tem naslovom čitamo v „Miru“ nastopni, vse pozornosti vreden članek:

Pri skodu slovenskih poslancev v Ljubljani dne 2. oktobra t. l. se je mnogo govorilo tudi o šolskih zadevah, kar ni čudno, kajti ravno na šolskem polju trpé Slovenci največ krivic. Mej drugim so poslanci sklenili, poganjati se za to, da se koroški deželni šolski svet razdeli na dva odseka, nemškega in slovenskega; in ravno tako naj se štajerski deželni šolski svet razdeli na dva odseka. Slovenski odsek bi potem sklepal o vseh tistih šolah, ki se naha- jajo v slovenskih občinah, nemški odsek pa bi imel nemške občine pod seboj. Vsak pametni in pravični človek mora spoznati, da bi bilo to čisto prav, kajti od nemških liberalcev, ki sedé v šolskih svetih v Gradci in Celovci, ni dobiti pravice. V štajerskem deželnem šolskem svetu ni nobenega Slovenca, če- ravno je v deželi 400.000 Slovencev, ki imajo tudi mnogo ljudskih šol. V koroškem deželnem šolskem svetu je sicer Slovenec Prešern, pa on se je izne- veril svojemu narodu in odobrava ponemčevanje Slovencev. Kako nam ti nemško-liberalni gospodje kruh ravnopravnosti režejo, je predobro znano. Na štajerskem je za senco bolje, ko na Koroškem, ven- der tudi tam slovenskim otrokom nemščino silijo, kjer in kolikor le morejo, tako da otrokom zraven nemščine le še malo časa ostaja, da bi se še kaj družega učili. Štajerski deželni šolski svet je izdal naredbo, s katero se je uvedla nemščina v vse večrazredne šole; v višjih razredih je nemščina celo učni jezik. Tega trdega ukaza so se ubranile le tiste občine, ki so se pritožile do ministerstva. Tistim občinam pa, kjer ni unetih rodoljubov na čelu, da bi se pritožili, ostanejo na pol nemške šole. Veliko hujše pa je še na Koroškem. Razven Jezerske so tukaj vse šole prav za prav nemške. Učne knjige so vse nemške, le v Abecedniku je nekaj stranij slovenskih; in če je nekaj takih šol, da se otrokom samo v prvem letu po- kažejo slovenske črke, potem pa je skoz sedem let vse nemško, take šole se vendar ne morejo imenovati slovenske ali nemško-slovenske (utra- kvistične), kakor se pri nas na Koroškem imenujejo. Ghon je celo v državnem zboru neresnico trdil, da so naše šole skozi dve leti slovenske. Mi bi bili veseli, ko bi to le res bilo! Nekateri Slovenci, na pr. v Celovski okolici, imajo pa tako trdo nem- ške šole, da nikdar ne slišijo in ne vidijo sloven- ske besede. Zdaj se govori, da se bo izdal nov učni red, in da se bo na tistih šolah, kjer ljudje ne tirjajo samo nemškega pouka, poučevalo po štiri ure slovenščine pa teden. S to drobtinico torej nam mislijo usta zamašiti! Ali mar človek na svetu nobene druge znanosti ne potrebuje, kakor samo nemščino? Ali mu ni treba brati, pisati in računati (rajtati) v svoji materni besedi? Ali se mu ni treba učiti krščanskega nauka, spoznavati dežele, mesta, vode, gore, pa tudi živali, rastline in rude. Od vsega tega se nič ne bo naučil, ako se mu razlaga v nemškem jeziku, katerega ne za- stopi. Ali bo segla otroku do srca beseda učiteljeva, katere ne razume? Od raznih občin so se pošiljale prošnje za slovenski pouk, pa vse je bob

ob steno. Proti ministrom in zunanjemu svetu se vse take prošnje tajijo in pravijo, da koroški Slo- venci so vsi za nemško šolo, mej tem, ko se za nemške šole poganjajo le slovenski odpadniki, to je nemškutarji. Kjer pa prošnje za slovenske šole vendar ne moremo utajiti, pa pravijo, da teh prošenj ne podpisuje koroško ljudstvo, ampak le nekateri „hujškači“ in pa „privandrani Kranjci“.

Iz vsega tega se vidi, da nemški gospodje, ki zdaj sedijo v deželnih šolskih svetih v Celovci in Gradci, želijo Slovencev ustregli ne bodo. Najbolj pametno je torej, da se deželni šolski svet raz- deli v dva odseka, in da se v slovenski odsek pokličejo samo slovenski gospodje, ki imajo srce za slovensko ljudstvo in tudi vejo, kakšnih šol mu je treba.

Ne vemo, ali se bo našim gg. poslancem že kmalu posrečilo, da izpolnijo to našo željo. Vender pa je upanje do tega, ako se dožene sprava na Če- škem. Tam bodo namreč deželni šolski svet raz- delili na dva oddelka, in kar se je na Češkem za potrebno skazalo, upeljati se bo moralo pozneje tudi po drugih deželah. Ako se na Češkem mir naredi, po drugodi ga pa še ne bo, jasno je, da bo vlada primorana tudi po drugih deželah mir napraviti z istimi pomočki. Mej te pomočke pa je šteti tudi razdelitev deželnih šolskih svetov v deželah z mešanim prebivalstvom; zato upamo, da bomo to razdelitev še doživeli, ako je še kaj pravice na svetu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. novembra.

Razmere v Istri.

Puljski dopisnik „Deutsche Zeitung“ graja po- stopanje Italijanov v istrskem deželnem zboru. Ta- jiti se ne dá, da je večina prebivalstva hrvatske narodnosti in da se bodo Italijani radi ali neradi morali sporazumeti s hrvatskimi poslanci. Campi- telli ne bode dolgo deželni glavar istrski, kajti že sedaj se govori, da mu bode naslednik dr. Dukić, ki je sedaj namestnik njegov. Slaba deželna uprava in mnogobrojni nedostaki pri upravi italijanskih občin morajo podkopati italijanski stranki zaupanje pri narodu. K temu pa pride še to, da so se siro- tinski denarji rabili za oderuške namene, pri čemer so bile udeležene nekatere veljavne istrske rodbine, kar npravnosti teh krogov ne kaže baš v najboljši luči. Istra se pa tudi ne dá vladati po jedni šabloni in jezikovno vprašanje se ne dá enotno urediti za vso deželo. V koliko se bodo spoznala dopisnikova prorokovanja, pokazala bode bodočnost, vsekako se mora stališče Italijanom že majati, če nemški libe- ralni listi prinašajo take dopise.

Nemci na Moravskem.

Ta mesec je minolo leto, ko so nemški libe- ralci in nemški nacionanci na Moravskem sklenili nekaj „modus vivendi“. Sedaj se je pri prijateljstvo mej tema dvema frakcijama že precej ohladilo. Organ nemških nacionancev, „Deutsches Blatt“, očita liberalcem, da so nacionancev presleparili in da sedaj hočejo sami zapovedovati. Moravski Slo- vani pač nemajo povoda žalovati, če se začno rav- sati Nemci mej seboj. Želeti bi le bilo, da se po- polnoma spró še pred državnozbornskimi volitvami.

Stranke na Ogerskem.

Omenili smo že, da se pripravlja nekaka pre- osnova strank na Ogerskem. Vodja zmerne opozi- cije, grof Apponyi, se bode menda kmalu pridružil

vskliknila: „Ah, kaka ljubeznivost! Kaj-ne, da pri- našate Lamartinea?“

„Podvojeno ga zdaj častim, ker mi je dal priliko, da vam izkažem malenkostno uslugo“, od- govoril sem z večjim ognjem, nego je pristojalo obrabljeni frazi.

Vzela je knjigo v roko in v zadregi jo pre- listavala.

V tem hipu prišlo mi je na misel, da naje- denkrat razrešim uganjko tikajočo se razmerja nje- nega napram mlademu možu.

„Ako moj zopetni poset ne bo neljub vašemu gospodu —“ v premeru, katerega sem zdaj napra- vil, tiščalo je odločno vprašanje.

Iz odgovora spoznal sem, da me je dobro razumela.

„Moj mož,“ zašepetala je in sklonila o teh besedah glavo še globlje h knjigi, katere liste je naglo obračala, „moj mož se vsak hip vrne — po- učuje angleščino.“

Te besede so najedenkrat razjasnile ves po- ložaj. Torej vender! Vender soproga tega resnega, mrkega moža, s katerim je v tako vidnem, ljube-

znivem nasprotji. S kako obotavljajočim se, tesnim glasom je to izrekla! V tem glasu je tičala nova uganka za-me. Ob jednom sem spoznal, da moja znanca zavzemata še nižjo stopinjo v družbi, kakor pa sem si ja bil jaz v duhu postavil. Podučevanje angleščine po hišah ni znamenje prevelikega blago- stanja. Morda živita v potrebi? Morda je nepri- jetno gmotno stališče ključ do ostrih, nenavadnih nazorov, kakeršne sem čital iz očí in potez njenega soproga?

„Ali vam ni dolgčas, madame, v tem pustem, tujem kraju?“ spregovoril sem za hip in beseda „madame“ mi je mej drugimi ušla kakor slep pa- sažir.

„Zakaj naj mi bo dolgčas?“ odgovorila je z jasnim glasom, dvignivši obraz in dolge trepalnice, pod katerima se je zaiskrila prejšnja veselost. „Ako ni Karla doma, zabavljam se z vrtnarstvom, z godbo, s slikanjem in delom. Včasih, osobito ob nedeljah, napravljava izlete v okolico. Oh, krasnejša je, kakor bi sodili na prvi pogled. Mnogo skritih krasot hrani, h katerim ne pridete drugače nego po strmih ska- linah stezicah ali v ribarskem čolnu. Ali poznate otok s starim samostanom?“

„Ne poznam ga. Ne vem niti, da se tukajšnje jezero ponaša z otokom.“

„Seveda od te strani ni videti otoka. Tesno ob južnem skalnatem bregu leži in od daleč se vidi kakor gozdnat odrastek njegov. Ah, ti ja morate iti pogledat! To je moj najljubši kraj. Za v nedeljo se pripravljava tija. Ako Vam najina družba ni neljuba, pojdite z nama!“

„Z veliko radostjo!“ vakliknil sem naglo. „Samo, ako bo vašemu gospodu soprogu prav?“

„O, bo, bo!“ odgovorila je živo. „Po resnem njegovem obrazu ne smete soditi, da je neprijatelj veseli družbi. V vaši družbi se bo gotovo vzdramil, in videli bodele potem kaka množina dovtipov in šal se skriva za resno njegovo zunanostjo. Torej, ali pojdete z nama?“

„Ali smem staviti pogoj?“

„Kakšen?“

„Da mi ljubeznivo prepustite skrb za čoln?“

Premišljevala je trenotek, potem pa veselo vskliknila: „Naj bo! Vi pa mi zato prepustite skrb za vse ostalo.“

„Dobro.“

(Dalje prih.)

vladni stranki in bode imenovan ministrom notranjih stvari. Ž njim pa ne pristopi vladni stranki vsa njegova stranka, temveč se razcepi. Jeden del pristopi vladni stranki, jeden del pa k nezavisni stranki, večina se bode pa presnovala na državno-pravni podlagi kot narodna stranka, kateri bode vodja Kornelij Abranyi.

Vnanje države.

Austrija, Rusija in Nemčija.

Dunajski „Vaterland“ naglašja povodom carjevičevega prihoda na Dunaj, da je želeti, da se zboljšajo odnosi mej Avstrijo in Rusijo. Če se bodo naši državniki prizadevali, bodo tudi dosegli, da se uresniči ta želja. Zaradi zboljšanja razmer z Rusijo ni treba, da bi se shujšali odnosi z Nemčijo, ker nemški cesar itak želi le ohranjenje miru. Avstrijske čete so se na strani ruskih vojevale proti Turkom za kristijanstvo, proti Francozom pa za Nemčijo, red, legitimnost in stalnost in proti revoluciji. Tako zavezništvo bi se po mnenju konservativnega lista tudi sedaj dalo obnoviti. Kakor se kaže, nemški konservativni list želi zveze treh cesarjev, katere ost bi bila naperjena proti republičanski Franciji. Mi sami želimo, da se obnovi prijateljstvo z Rusi, dvomimo pa, da bi Rusi pristopili taki zvezi, ki bi bila obrnena proti Francoski.

Gibanje v Armeniji.

Po Armeniji razširja se oklic na narod, da naj prime za orožje. Na pomoč evropskih velevladstij ni več čakati. Pripravlja se torej ustaja v tej turški pokrajini, ker turška vlada le odlašja za reformami. Ustaja bi najbrž že bila buknila, ko bi Rusija hotela podpirati nezadovoljneže. V Peterburgu pa sedaj ne želé neredov v orijentu in so tudi Bolgari premalo hvaležni Rusiji za osvobojenje, da bi sedaj imela veselje potegniti meč za osvobojenje orijentskih narodnostij.

Izseljevanje v Brazilijo

se je v Rusiji tako razširilo, da skoro vsi listi zahtevajo, da naj vlada kaj ukrene, da se prepreči izseljevanje. Ne gre pa kmetov ustavljati z vojaško silo, temveč se mora gledati, da se zlajša gmotno stanje prebivalstva. Vladni „Varšavskij dnevnik“ priznava, da je glavni vzrok izseljevanju velika beda. Izseljujejo se največ zakupniki, delavci in majhni kmetje. Zadnje dni so se jeli izseljevati tudi iz Litve. Poljski politični vodje pa igrajo pri tem dvomno ulogo. Javno odsvetujejo izseljevanje, na skrivnem pa narod pregovarjajo, da naj ostavlja Rusijo in v južni Ameriki snuje velike narodne nasebine. Preudarjalo se je, da bi Poljaki poslali v Brazilijo nekaj zaupnih mož, da ogledajo, kje bi bil ugoden kraj za take narodne poljske nasebine.

Stöcker

je dal svojo ostavko kot dvorni propovednik, ker so ga prezrili pri namestitvi dvornega nadpropovednika, kateri je na dopustu, in je Dryander imenovan grajskim propovednikom, s katero službo je združeno vse bogoslužje za nemško cesarsko rodino. Odstop Stöckerjev dokazuje, da cesar ne odobrava pretiranih konservativnih teženj.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe Kranjske.

(Dalje.)

Tajnik g. Pirc odgovarja na željo g. Lavrenčiča, da občni in centralni odbor ne moreta ničesar storiti, kajti prodaja plemenske živine je po naročilu kmetijskega ministerstva vsakemu pristopna. Ako jo kupijo graščaki, ki niso družega, nego veliki kmetje, ni to v nekorist okolice teh graščin, kajti povsod se živinoreja potem povzdigne. Da bi se plemenska živina kupovala izključno ali v večji meri doma, to ne gre. Kupil se je žrebec od g. Malenšeka, a bil je ta kup le bolj nekako darilo, da se povzdičuje reja plemenske živine. Na opombe dr. Vošnjaka odgovarja g. Pirc, da je tajnik tako rekoč tudi kot popotni učitelj, glavni pospeševatelj kmetijske družbe. Da on ni popotni učitelj in tajnik kmetijske družbe, niti 50% toliko uspeha ne bil dosegel za razcvit kmetijske družbe. Zato pa kmetijsko ministerstvo sedaj odločno zahteva, da mora biti od države plačani popotni učitelj tudi tajnik kmetijske družbe dotične dežele, kar se je izrecno zahtevalo na Solno-graškem.

Poročevalca Povšeta veseli, da se je o tem predlogu razvnela tako živo razprava. Kar se tiče plemenske, katere je uvažati v razne dele dežele, je to določilo ministerstvo. Da se toži o premalem številu učencev na Grmu, je to žalibog res, a kmetijska zimska šola ni njegovo maslo, to je predlog poročevalca o šoli na Grmu. Šola na Grmu je dotičnemu poročevalcu v deželnem odboru kot dete na srce privezano in ne boji se prav nič zánjo; utrjena, oskrbljena je. Kmetijstvu prijatelji pa skrbé za to, da se izkoristijo in razvijajo vse panoge kmetijstva na raznih krajih, po raznih učilnicah.

V podrobni razpravi izjavi se učitelj Rus proti zimski kmetijski šoli, tudi še vodja Dolene,

razpravlja zadevo in odgovarja mu poročevalca Povše, na kar se vsi predlogi glavnega odbora vsprejmo.

V imenu glavnega odbora predlaga predsednik g. ces. svetnik Murnik: naj se v spomin 125letnice, odkar obstoji c. kr. kmetijska družba kranjska, priredi v Ljubljani splošna deželna kmetijska in obrtniška razstava l. 1892 in naj se naroči glavnemu odboru, da se o tej zadevi obrne do vlade, deželnega zbora, mestnega zbora itd. za podporo tega domovinskega podjetja. Ako bi hoteli praznovati ustanovitev „Academiae operosorum“, katera se je bavila tudi s prospedom kmetijstva, bilo bi pravo za pravo praznovati dvestoletnico. Njej je sledilo društvo „Agrikultur-Societät“, iz katere je izrasla današnja c. kr. kmetijska družba. Kmalu bode že več ko 50 let preteklo, da ni bilo večje deželne kmetijske razstave. Zadnja je bila 1844. l. in ta je bila jako skromna, seveda tedanjemu času in sredstvom primerna.

Deželne razstave jako mnogo koristijo, kajti pokaže se napredek kmetijstva in obrtništva. Dobro so se obnesle v Štajerski, Koroški in tudi v Trstu, tudi materialni uspeh bil je dovoljen. Govornik potem nasvetuje: glavnemu odboru se naroči, da izvrši vse potrebne predpriprave in poroča o tem natančneje prihodnjemu občnemu zboru.

Predlog vsprejme se jednoglasno mej občinim odobravanjem in živio klici.

Tajnik g. Pirc poroča v imenu glavnega odbora o novem redu za razdelitev sadnega drevja iz družbenega vrta in nasvetuje:

1. Zaradi vzdrževanja reda v družbenih računih zlasti, kolikor so ti v zvezi s pobiranjem letnine, dalje zaradi zlajšanja dela pisarniškem osebju družbe, ki je z delom itak preobloženo, dovoljuje se glavnemu odboru, oddajati drevje iz družbine drevesnice le spomladi.

2. Vsaka podružnica mora naznaniti najkasnejši do 15. januarja vsakega leta, ali zahteva za svoje ude brezplačno sadno drevje ali ne.

3. Podružnica, katera zahteva drevje brezplačno, mora celo letnino dotičnega ude, ki prejme to drevje, oddati glavnemu odboru.

4. Vsak ud mora dobiti od družbe, seveda ako zahteva, štiri drevesca, in sicer brezplačno, ako podružnica tako ukrene, drugače proti plačilu 25 kr. za vsako drevo.

5. Do 15. februarja vsprejema odbor zglasitve na ono drevje, katero je zavezan dati.

6. Ker je pa očitno, da bode preostajalo drevja, vsprejema odbor od 15. februarja do 1. marca naročila od udov na drevje nad gori določeno število, in sicer po 25 kr. jedno. Po razmerji zaloge in naročil odkazalo se bode vsakemu naročniku razmerno število dreves. O številu prisojenega drevja ima odbor precej po 1. marci poročati naročniku, da si ta ve pravočasno, če treba drugod, naročiti drevja.

7. Od 1. marca naprej sme odbor izvrševati vsa naročila, ako je še kaj zaloge, in sicer v redu, kakor naročila dojdejo. Cena drevja za neude je 40 kr.

8. Navedene cene veljajo za drevje brez zavoja in brez voznine. Dovažanje na kolodvor oskrbi odbor. Za drevje, katero more odbor dati, to je udu po 4 drevesa, ni računati zavoja, za drevje nad tem številom, ako odbor zavoj preskrbi, pa je plačati za to delo po 3 kr. od drevesa.

Vsi predlogi vsprejmo se brez razgovora.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Podgorje na Primorskem za zgradbo vodovoda 200 gld.

— (V deželnem zboru koroškem) bila je včeraj generalna debata o deželnem šolskem proračunu. Pri tej priliki govorila sta oba slovenska poslanca. Gosp. poslanec župnik Einspieler naglašal je potrebo, da se v ljudske šole po slovenskem koroškem uvede slovenščina kot učni jezik. Kar je vrhovno šolsko vodstvo v deželi v tem oziru obetalo, se ni izpolnilo. Sedanji položaj ne ustreza zahtevam, ki jih Slovenci na podlagi šolskih zakonov terjajo in niti deželnega predsednika veliki upliv ni mogel pripomoči, da bi slovensko prebivalstvo v tej zadevi prišlo do svoje pravice. Zatorej ponavlja zahteva v imenu Slovencev slovenski učni jezik, kajti s pomnoženjem učnih ur za slovenščino za štiri ure na teden se ne moremo za-

dovoljiti. Vedno se trdi, da se morajo Slovenci zaradi nemških sodeželanov nemški učiti, isto tako bi smeli Slovenci od nemških Korošcev zahtevati, da se slovenski učé. Poslanec Einspieler izrazil je naposled svoje prepričanje, da se na njegove zahteve ne bodo ozirali, ker v deželnem šolskem svetu ne poznajo niti razmer niti želja Slovencev. Le razdelitev deželnega šolskega sveta na nemški in slovenski oddelek more pomagati. — Pri poslednjih besedah nastal je velik hrup v zbornici in proti Einspielerju so strastno govorili Plawetz, Abuja, Orasch in Kirscher. Poslanec Muri se je pritoževal, da slovensko prebivalstvo nema dovolj poka in vzgoje. Ves boj bode takoj ponehal, kadar dobé Slovenci svoje pravice. Ob sebi se umeje, da nemška večina ni uvažala naših dveh vrlih poslancev zahteve.

— (Doktor Bock torej vendar nemeščeni!) Cesar nismo pričakovali, zgodilo se je predvčeranjem. Deželni odbor je, kljub temu, da se je v tem oglašil za primarija na oftalmološkem oddelku domačin dr. Jenko in so se tedaj vsled tega razmere izdatno premenile, imenoval za primarija tujca, Nemca, strastnega podpornika „Schulvereina“ dr. Bocka. Seje deželnega odbora so sicer tajne, vendar pa transpiruje toliko, da se ima dr. Bock zahvaliti za imenovanje dr. Schafferju, Deteli in dr. Vošnjaku. Zares, čudna družba v tako eminentno načelnem vprašanji. — Zapomniti si je pa vendar dobro, da imamo Slovenci, žal! poslance, katerih nekateri se unemajo za oddajanje deželnih služb strastnim sovražnikom našega naroda; drugi pa delujejo z vso svojo avtoriteto zato, da bi iz privatnih služb spravili može, ki so vedno neustrašljivo in požrtvovalno delovali za narodno stvar.

— (Prvi zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode jutri v sredo dne 12. novembra t. l. v steklenem salonu čitalnične restavracije. Čital bode g. A. Funtek. K obilni udeležbi vabi

— (Osebne vesti.) Naš rojak, g. Andrej Volkar, tajnik pri namestništvu v Pragi, imenovan je okrajnim glavarjem na Češkem. — V Gradcu bil je preteklo soboto doktorjem juris promoviran tukajšnji avskultant Viktor Ahazhizh.

— (Pogreb) topičarskega stotnika Pavla Petričiča vršil se je danes popoldne dokaj sijajno. Udeležili so se ga vojaški in civilni dostojanstveniki in obilo odličnega občinstva. Sprevod vršil se je po obredu svete pravoslavne cerkve po pravoslavnem duhovniku. Po obredu govoril je na pokopališči pri sv. Krištofu duhovnik besede, katere so segale gotovo sorodnikom, kakor tudi drugim navzočim do srca.

— (Požar v sobi) nastal je danes popoldne okolu četrte ure v Gospodski ulici štev. 7 v drugem nadstropji. Ker je bilo stanovanje, v katerem je nastal požar, zaprto, morali so poslati po ključarja, da je odprl. Gost dim valil se je iz dveh oken v Gospodsko ulico, a ko je prišla požarna bramba, bilo je že pogašeno. Škode baje ni znatne.

— (V „Čvetji z vertov sv. Frančiška“) pričel je gosp. P. Stanislav Škrabec jako umestno in potrebno razpravo: „Napake v izreki in naglaševanju naše knjižne slovenščine“, na katero posebno opozarjamo.

— (V Serajevo) povrnili so se v nedeljo zvečer Turčini, ki so bili romali v Meko. Pri povratku jih je na kolodvoru v imenu vlade pozdravil civilni „adlatus“, v vladni palači v krasno razsvetljeni slavnostni dvorani bil je potem še posebni oficijalni vsprejem. Pozdravil jih je deželni načelnik in izražal svoje veselje na srečnem povratku romarjev, katerih je bilo v Meko odšlo 58, a vrnilo se jih je le 42, ker jih je mej potoma 16 pomrlo, mej njimi 6 za kolero. Mi nemamo nič proti temu, da se vlada kaže tudi turškemu prebivalstvu prijazno, vendar nam pa ta ostenativni vsprejem vzbuja posebne misli. Kakšne so te misli, to bode čitatelj izvestno pogodil, ako so mu le približno znane razmere v Bosni.

— (Posojilnica v Tinjah) na Koreškem otvorila se bode dne 16. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Krajcarji“.

— (Za lovce.) Preteklo nedeljo so v g. Galeta letovišči pri Bistri ustrelili sedem srn, v g. Dekleve lovišči pri Postojini pa štiri srne.

— (V Zagrebu) imajo z „uzpinjačo“ malo sreče. Nedostatki ponavljajo se dan za dnevom in sedaj je promet ustavljen kar za dva dni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. novembra. Danes bila je v nadškofijski palači prva konferenca škofov pod predsedstvom kardinala Schönborna. Prisoten je bil tudi dr. Kopp iz Vratislave.

Dunaj 11. novembra. „Fremdenblatt“: Svečana razglasitev polnoletnosti kraljeviča italijanskega vzbuja simpatičen odmev tudi v Avstro-Ogerski, katere vladarska hiša je s svojsojko dinastijo zvezana po čustvih vzajemnega spoštovanja in sorodbinskih razmerah. Z odkritosrčnim zadoščenjem pozdravljani veseli dogodek, ki bo v Italiji pomnožil zaupanje do dinastije, katera si vedno prizadeva, ohraniti vnanji mir.

Wels 11. novembra. Groznica je pri Mariji Valeriji, obolelej za dobri, močno ponehala. Ozdravljenja se je v kratkem nadejati.

London 11. novembra. Na lordmajorja banketu izjavil Salisbury: Vsa znamenja kažejo, da se bo evropski mir ohranil vsaj za jedno leto. Potovanje carjeviča v Indijo kot gost kraljice angleške je za to dober znak.

Razne vesti.

* (Umrli je) slavn kirurg, profesor na vseučilišču v Monakovem dr. Nussbaum, ki je že dlje časa bolehal. Pokojnik bil je izmed najslavnejših zdravnikov v Evropi. Posebno se je odlikoval s tem, da ni takoj posegel po noži, da se kak ud telesa odreže, temveč je poprej vse poskusil, da brez rezanja bolnika ozdravi.

* (Princ — vseučiliščnik.) Letos se je upisal na vseučilišče v Giessenu hesenski prestolonaslednik.

* (General du Temple.) Umrli je v 69. letu general du Temple. Bivši fregatski kapitan bil je 1870. leta imenovan z naslovom „général auxiliaire“ brigadnim poveljnikom. Pod generalom Chaneyjem odlikoval se je v bojih ob Loiri in pri Le Mansu. On pripada onim štirim poslancem, ki so glasovali proti ratifikaciji miru z Nemčijo. Bil je ves čas velik nasprotnik republike.

* (Iz Belegagrada) brzojavlja se „Zastavi“: Pop Stojan iz Podgorca pri Ohridi bil je te dni ubit, vračajoč se iz sela Labuništa v svojo župnijo. Ubili so ga agenti novoimenovanega bolgarskega škofa. Pop Stojan ni nikdar hotel pripoznati rečenega škofa. Ubit je tudi eden učitelj.

* (Iz Prage v Carigrad) jezdila sta Feliks grof Bellegarde in baron Lederer. Prišla sta te dni srečno v Carigrad, kjer so jih jako prijazno vsprejeli.

* (Mož z dolgo brado.) V Strassburškem arzenalu je v službi mož, ki ima 1½ meter dolgo brado. Omeniti je, da mu do 21. leta brada niti rasla ni, in mu je le pozneje se tako razvila. Učenjaki so se že mnogo čudili njegovi dolgi bradi.

* (S kegljiško kroglo ga je ubil.) V Boskovici na Moravskem so kmetski fantje kegljali in je eden tako nerodno vrgel kroglo, da je ubil dečka, ki je postavljaj kegle.

* (Usmrčenje starčka.) Gozdarja Frana Kovácsa v Kirulyi na Ogerskem napadli so dne 30. oktobra roparji in mu odrezali glavo. Glavni zlodejec je mlad deček Štefan Györödy.

* (Praščik ga je požrl.) V Monatoru na Ogerskem prišel je nedavno prešič v hišo, v kateri je bil majhen otrok. Prešič odtrgal in požrl je cele kose otrokovega trupla.

* (Zdravniki v nevarnosti.) V Carigradu je bogatemu trgovcu za davico zbolel otrok. Poklical je tri zdravnike, ki so pa izjavili, da ni druge pomoči, nego da prerežejo grlo, katera operacija se pa le redkokrat posreči. Oče je dovolil, da otroka operirajo. Ko se pa operacija ni posrečila, je začel oče razsajati in je hotel zdravnike poklati. Dva sta mu srečno ušla, tretji je ubežal v sosedno hišo, ali trgovec je začel razbijati vrata. Predno je ulomil v hišo, so ljudje v hiši drugje skozi zid napravili luknjo, da je zdravnik ušel.

* (Maščevanje pomorskih roparjev.) V kitajskem mestu Amoi usmrtili so nedavno najst pomorskih roparjev. Okrog morišča se je bilo zbralo nad 100 pomorskih roparjev, ki so namerali osvoboditi svoje tovariše. To namero so pa opustili, ker je bilo preveč vojakov pripravljenih. Da se maščujejo, napali so trgovsko ladjo in usmrtili vse moštvo, 36 oseb.

* (Vročekrvna velocipedistka.) Dne 24. oktobra občudovali so v Parizu mlado gospico Suzano B., katera je nastavljena v parfumski prodajalnici, vozečo se na biciklu. Imela je hlače, kratko suknjico in flanelasto srajco ter se je graciozno vozila po Observatorijskem trgu. Ker je na tem trgu voziti prepovedano, prepovedal je to policist, kateremu se je le posmehnila. Ko se drugi pot pripelje mimo redarja, jo ustavi, ali gospica skoči z bicikla in redarju priloži gorko zaušnico, potem pa skoči na bicikel in se odpelje dalje. Ko je pa gospica baš hotela oddati velociped, stopita k njej dva policista, da jo aretujeta. Gospica se je

pa še pogumno branila in le s težavo sta jo pripeljala na policijski komisariat. Stvar sedaj pride pred sodišče, kajti gospica se bo morala zagovarjati zaradi razžaljenja straže.

* (Ukradena mestna hiša.) Na zapadu države Colorado, sta dve majhni mesteci Boston in Springfield, ki imata po kakih 600 ljudi. Vsako teh dveh mest je hotelo biti glavno mesto svojega okraja. Ker pa po ustavi more biti glavno mesto le tisto, katero ima za 5000 dolarjev posestev, je kongres Springfield priznal za glavno mesto, ker Boston ni imel toliko lastnine. Ponosni Bostonjani neso bili zadovoljni, imenovali so okrajni svet, odprli sodišče in zgradili leseno mestno hišo. To je pa Springfieldcem že presedalo; odšli so po noči s konji 25 milj daleč v Boston, vzdignili mestno hišo, jo naložili na kola in jo odpeljali. Policijski predsednik Bostonski, ki je hkratu tudi ponočni stražnik, je zapazil, da ni mestne hiše več, in da so jo Springfieldci že daleč odpeljali. Sklical je hitro meščane, da so jo udri za predznimi tatovi. Dohiteli so jih in začel se je boj. Ker drugače tatovom hiše neso mogli vzeti, jeli so Bostonci goreče bakle metati in so tako zažgali svojo mestno hišo, da je do tal zgorela. V tem boji sta bila 2 ubita, več ranjenih.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztaplajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 16 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **LEKARNA „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (791—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

10. novembra.

Pri **Maliči**: Pfeifer s Krškega. — Steiner, Schwarz, Fussenegger, Kawan z Dunaja. — Zeschitz, Schreyer iz Budimpešte. — Aichhelter iz Trbiža. — Wagner iz Gorice.

Pri **Stonu**: Globočnik iz Kranja. Neuman iz Grada. — Tegischer iz Domžal. — Goeker iz Tržiča. — Gentile iz Trsta. — Topfer, Krol, Schawerda, Müller, Kos, Färber, Oesterreicher, Austerlitz z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Schrey z Lesc. — Orel iz Vipave.

Pri **bavarskem dvoru**: Wreschak iz Trbiža.

Pri **južnem kolodvoru**: Lutz z Dunaja. — Sirk iz Trsta. — Hann iz Novega Jorka. — Schönewetter s Ptuja. — Kresnig iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

8. novembra: Josip Krašna, umirovljeni računski svetnik, 75 let, sv. Petra cesta št. 14, za vodenico. — Josip Gaisler, štabni narednik, 74 let, Rimska cesta št. 20, za vnetico reber.

9. novembra: Bogomir Jalen, krojačev sin, 17 ur, Poljanska cesta št. 27, za slabostjo.

11. novembra: Jakob Koren, hišni posestnik, 73 let, Dijaške ulice št. 11, za oslabljenjem.

V deželni bolnici:

8. novembra: Ivan Meglič, gostič, 80 let, za oslabljenjem. — Uršula Pangerc, gostija, 65 let, za vodenico.

9. novembra: Frnja Zakrajšek, gostija, 40 let, za jetiko.

10. novembra: Marija Babnik, gostija, 72 let, za plućnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
10. nov.	7. zjutraj	730.5 mm.	4.4° C	brev.	megla	14.10 mm.
	2. popol.	729.5 mm.	6.2° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	729.9 mm.	4.5° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 5.0°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.50	gld. 88.75
Srebrna renta	83.70	88.85
Zlata renta	107.80	107.65
5% marena renta	101.45	101.40
Akcije narodne banke	980.—	985.—
Kreditne akcije	302.—	303.25
London	115.65	115.80
Srebro	—	—
Napol.	9.13 1/2	9.14 1/2
C. kr. cekini	5.49	5.49
Nemške marke	56.65	56.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	102	15
Ogerska papirna renta 5%	99	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	50
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	162
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—

Učenec

14—16 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, **vsprejme se takoj v prodajalnico z mešanim blagom.** — Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (831—3)

Dva lepa, črna konja

po 7 let stara, popolnoma zanesljiva in dobra, **prodasta se po nizki ceni.** — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. — Konja sta posebno pripravna za kakega gospoda župnika na deželi. (827—3)

Prodaja

štedilnega ognjišča.

V opuščeni restavracijski kuhinji hotela „Pri Maliči“ prodado se iz proste roke vsi deli štedilnega ognjišča.

(835) **Kranjska stavbena družba.**

Posestvo

obstoječe iz hiše, gospodarskih poslopij, mlina, vse v dobrem stanu, dalje polje, travniki in zaraščen gozd **proda se iz proste volje.** — Več se izve v **Gorenjih Gameljnih h. št. 8.** (837—1)

Zobozdravnik Schweiger

stanuje hotel „Stadt Wien“

(pri Maliči)

št. 23 in 24 — II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne, od 2. do 5. ure popoldne

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure.

Najnovejše iznajdbe v zobozdravništvu. —

Najboljši plombe, po barvi zobem prikladne.

Za vsa dela se jamči. (800—6)

Št. 944. (828—3)

Natečaj.

S početkom meseca decembra t. l. vsprejme se v službo

občinski redar

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem in službeno uniformo.

Prosilci, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, ulež naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu **do 25. t. m.**

Doslужeni vojaki in žandarmi, kateri so se z jednakimi posli že pečali, imajo prednost.

Županstvo v Postojini

dne 6. novembra 1890.

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizkej ceni
VIZITNICE
v elegantnej obliki.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljuje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpisilnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredebe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wart; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.